

Динго си хака поиска,
А кадиа му думаше:

„Динго не можеш мутаво!
Кой та е, Динго, нагрилъ
отъ мене партъ да искашъ?“

Динго кади думаше:

„Аз кой не та е нагрилъ, —
Нагрила та слурбатта,
Нагрила та работа,
Нагрили та интимна:
Деветъ водни, кака свга
и на кадиа слурватъ, —
Снерзмихъ деветъ интимна, —
Партъ ми да ми сатлаватъ.“
Кади динго думаше:

„Аз еди, Динго, та слурв,
До дъ си младо, мутаво, —
Кудъ са не е видло,
Кади партъ да тлаватъ!“

Ма динго рфдно дофрлъ,
Ре стана Динго отъ де
Ма Трофисъ, та тлаватъ,
и са високо провикъ:

„Уиро не, уиро Страхиле,
Страхиле, страшна войвода
Отъ ми си, уиро, да дофлъ,
Дове да ти раскарфъ.“